

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze ve veřejném zasedání konaném dne 23.března 2022 v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Petry Benešové a soudců JUDr. Hany Hubáčkové a Mgr. Petra Fassatiho, projednal odvolání obžalovaného **Michala V.**, nar. xxx v xxx, trvale bytem Xxxx, Xxx, proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 13.října 2021, sp.zn. 7 T 153/2019 a rozhodl

t a k t o:

Podle § 258 odst. 1 písm. e), odst. 2 tr. řádu se napadený rozsudek **z r u š u j e** v celém výroku o trestu a podle § 259 odst. 3 tr. řádu se znovu rozhoduje tak, že

při nezměněném výroku o vině zločinem podvodu podle § 209 odst.1, odst.4 písm.d) tr. zákoníku, se obžalovaný

Michal V .,

nar. xxx v xxx, trvale bytem Xxx, Xxx

o d s u z u j e

podle § 209 odst. 4 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **3 (tří) let.**

Shodu s prvopisem potvrzuje Eva Klímová.

Podle § 81 odst.1 a § 82 odst.1 tr.zákoníku se výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **4 (čtyř) let**.

Jinak zůstal napadený rozsudek nezměněn (výrok o náhradě škody).

O d ů v o d n ě n í

1. Napadeným rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 1, sp.zn. 7 T 153/2019 ze dne 13.10.2021 byl obžalovaný Michal V. uznán vinným zločinem podvodu podle § 209 odst.1, odst.4 písm.d) tr.zákoníku, jehož se podle výroku napadeného rozsudku dopustil tím, že:
 - 1) **dne 17. 10. 2017** kolem 12.00 hodiny v nezjištěné restauraci v Praze 1 s podvodným úmyslem sebe obohatit vylákal od poškozeného Jana P., nar. xxx, finanční hotovost ve výši 2.000.000 Kč pod záminkou výhodné obchodní investice do údajné společnosti International Company For Plote Armour and Guns registrované v Izraeli, která se měla zabývat prodejem střelných zbraní, přičemž sliboval roční zhodnocení mezi 12-15%, v poškozeném úmyslně vzbuzoval zdání zámožného obchodníka a sděloval mu, že má izraelské občanství, přičemž za účelem podpory své věrohodnosti vystavil oproti převzetí peněz poškozenému směnku vlastní na částku 2.360.000 Kč s termínem splatnosti do 17. 10. 2018, a takto jednal, přestože si byl od počátku vědom, že žádná taková společnost neexistuje a že ke zhodnocení finančních prostředků nikdy nedojde, načež finanční hotovost do současné doby nevrátil, tuto si ponechal a užil pro vlastní potřebu, čímž způsobil poškozenému **Janu P., nar. xxx, škodu ve výši 2.000.000 Kč**,
 - 2) **dne 29. 11. 2017** v přesně nezjištěném čase v pizzerii xxx, xxx, Praha 7, s podvodným úmyslem sebe obohatit vylákal od poškozeného Jana P., nar. xxx, finanční prostředky ve výši 600.000 Kč pod záminkou potřeby půjčky na investici do výhodného realitního obchodu, v poškozeném úmyslně vzbuzoval zdání zámožného obchodníka a poškozenému za účelem podpory své věrohodnosti vystavil směnku vlastní na částku ve výši 700.000,- Kč s termínem splatnosti do dne 29. 1. 2018, načež poškozený dle jeho požadavku provedl platební příkaz k pře-vodu finančních prostředků ze svého účtu č. xxx vedeného u bankovní společnosti Moneta Money Bank, a.s. na účet č. xxx vedený u bankovní společnosti AirBank, a.s., na majitelku Zuzanu M., nar. xxx, přítelkyni obviněného, ačkoli si obviněný byl od počátku vědom toho, že se tyto skutečnosti nezakládají na pravdě, a že zapůjčené finanční prostředky nezhodnotí, ale pouze je spotřebuje, čímž poškozenému **Janu P., nar. xxx, způsobil škodu ve výši 600.000 Kč**,
 - 3) **dne 24. 4. 2018** v přesně nezjištěném čase s podvodným úmyslem sebe obohatit vylákal od poškozeného Jana P., nar. xxx, kterému slíbil navrácení všech finančních prostředků uvedených v bodě 1) a 2) obžaloby prostřednictvím advokátní úschovy, finanční prostředky ve výši 22.000 Kč, a to pod záminkou zaplacení odměny za zřízení advokátní úschovy u blíže nezjištěného advokáta v Brně, kde měly být následně složeny veškeré již dříve obviněným od poškozeného vylákané finanční prostředky uvedené v bodě 1) a 2) obžaloby, které měly být následně poškozenému z úschovy vyplaceny, z toho důvodu poškozený provedl dle pokynů obviněného platební příkaz ze svého účtu č. xxx vedeného u bankovní společnosti Moneta Money Bank, a.s. ve prospěch účtu č. xxx vedeného na obviněného u bankovní společnosti AirBank, a.s, a to přestože si byl obviněný od počátku vědom, že nemá v úmyslu složení a převzetí úschovy realizovat, poškozenému žádné finanční prostředky do současné doby nevrátil a tyto užil pro vlastní potřebu, čímž poškozenému **Janu P., nar. xxx, způsobil škodu ve výši 22.000 Kč**,

Shodu s prvopisem potvrzuje Eva Klímová.

- 4) **dne 24. 10. 2017** v blíže nezjištěném čase v xxx xxx, xxx, Brno, s podvodným úmyslem sebe obohatit vylákal od poškozeného Ing. Stanislava J., nar. xxx, finanční prostředky ve výši 800.000 Kč pod záminkou prodeje přesně nezjištěné bytové jednotky v nově postaveném bytovém komplexu xxx, v místě xxx, Slavkov u Brna, se 40% slevou z původní ceny 3.800.000 Kč, jelikož však poškozený nedisponoval finančním obnosem v potřebné výši, přiměl obviněný poškozeného Ing. Stanislava J. k investici finančních prostředků do jeho blíže neupřesněného podnikání, přičemž slíboval zhodnocení investovaných financí ve výši 20% během jednoho roku s tím, že zbylé peníze nutné k pořízení nemovitosti mu poskytne ve formě výhodné půjčky, v poškozeném úmyslně vzbuzoval zdání zámožného obchodníka a za účelem podpory své věrohodnosti vystavil poškozenému směnku vlastní na částku ve výši 960.000 Kč s termínem splatnosti do dne 1. 8. 2018, načež poškozený dne 27. 10. 2017 dle jeho požadavku provedl platební příkaz k převodu finančních prostředků ze svého účtu č. xxx vedeného u bankovní společnosti Komerční banka, a.s. ve prospěch účtu č. xxx vedeného u bankovní společnosti AirBank, a.s., na majitelku Zuzanu M., nar. xxx, přítelkyni obviněného, a takto obviněný jednal, ačkoli si byl od počátku vědom toho, že ke zhodnocení investice ani koupi bytu nedojde, přičemž finanční prostředky poškozenému do uvedeného současné doby nevrátil a tyto užil pro vlastní potřebu, čímž poškozenému Ing. **Stanislavu J., nar. xxx**, způsobil škodu ve výši 800.000 Kč, přičemž tímto jednáním způsobil poškozenému Janu P., nar. xxx, škodu v celkové výši 2.622.000 Kč a Ing. Stanislavu J., nar. xxx, škodu ve výši 800.000 Kč, tedy celkovou škodu ve výši 3.422.000 Kč.
2. Za toto jednání byl obžalovanému uložen trest odnětí svobody v trvání 3 roků, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 5 roků za současného vyslovení dohledu nad obžalovaným. Dále byla obžalovanému podle § 85 odst.1, odst.2 tr.zákoníku uložena povinnost pravidelně dokládat zdroj příjmů a podle svých sil nahradit škodu. Ve smyslu § 228 odst.1 tr.řádu bylo rozhodnuto, že je obžalovaný povinen uhradit poškozeným způsobenou škodu, a to Janu P. částku 2.622.000 Kč a úroky z prodlení a Ing.Stanislavu J. částku 800.000 Kč rovněž s úrokem z prodlení.
3. Proti tomuto rozsudku ihned pod vyhlášení podal obžalovaný odvolání, které posléze prostřednictvím obhájce podrobně odůvodnil. S předmětným rozsudkem nesouhlasí, poukazuje na to, že se jedná již o třetí rozsudek ve věci a z provedeného dokazování nelze nade vše pochybnost konstatovat, že se dopustil jednání, které je popisováno ve výrokové části a nelze konstatovat, že by měl svým jednáním naplnit všechny nezbytné zákonné znaky skutkové podstaty specifikovaného trestného činu. Uvádí, že do odst.20 je odůvodnění rozsudku z naprosté většiny shodné s odůvodněními prvního i druhého rozsudku. V souvislosti s tím odkazuje na jím podaná a odůvodněná předchozí odvolání a argumentaci v nich uvedenou. Domnívá se, že dle zrušujícího usnesení odvolacího soudu měl nalézací soud své rozhodnutí především řádně odůvodnit, aby bylo přezkoumatelné a odpovídalo provedeným důkazům, což se dle názoru obhajoby, opět nestalo. Zejména poukazuje na výrok pod bodem 2 rozsudku, kde nedošlo ke změně popisu a nebylo zohledněno provedené dokazování, především, že iniciativa vzešla od pana P., a byl to on, kdo po něm požadoval další investice. V této souvislosti opět poukazuje na vzájemnou komunikaci přes program Telegram, z níž uvedená iniciativa plyne. Má proto za to, že tvrzení pana P., ohledně toho, že to byl on (obžalovaný), kdo po něm požadoval poskytnutí půjčky a přesvědčovat ho o výhodnosti realitního obchodu, je nepravdivé tvrzení, jež je v příkrém rozporu se založenou komunikací. Domnívá se, že pokud nalézací soud připouští, že pan P. sám požadoval investování svých finančních prostředků, nelze konstatovat,

Shodu s prvopisem potvrzuje Eva Klímová.

že měl jakékoliv finanční prostředky od pana P. vylákat. Je přesvědčen, že takový závěr je i v rozporu s odůvodněním rozhodnutí a jedná se o závěr zmatečný. Znovu dále nesouhlasí s tím, že měl manipulovat s dopisem z izraelské ambasády a tento panu P. zaslat a mimo jiné zopakované argumenty poukazuje na dosavadní fyzické nedoložení zmíněného dopisu.

4. Pokud se týká bodu 4 napadeného rozsudku, znovu poukazuje na skutečnost, že s bytem v xxx neměl nic společného a byla to naopak Nora P., která jako první předmětný byt zmínila. Na tyto skutečnosti, jež jsou dokládány vzájemnou komunikací, není v napadeném rozhodnutí nijak reagováno. Stejně tak nalézacímu soudu vytýká nereflektování faktu ohledně směnky pro pana J., která jím byla doložena, a jednalo se o směnku vystavenou v Brně, kdežto pan J. předložil směnku s místem vystavení v Praze. Zmíněná směnka (s místem vystavení v Brně) mu byla panem J. vrácena poté, co mu vrátil předmětnou finanční částku. V této souvislosti odkazuje na komunikaci svědkyně Alžběty B. a pana K., v níž o směnkách mluví. Je přesvědčen, že z uvedené komunikace plyne, že Alžběta B. předala panu J. nějakou směnku s jeho podpisem z bločku, který si při svém odchodu odnesla bez jeho vědomí. Nelze tak vyloučit, že předložená směnka skutečně obsahuje jeho pravý podpis. Dále podrobně rozebírá jednotlivé části odůvodnění napadeného rozsudku, kdy v souhrnu uvedeno, s tímto nesouhlasí, odmítá provedené hodnocení nalézacího soudu, neboť ke všem provedeným důkazům nebylo přihlíženo a soud nekriticky přijal výpovědi svědků Jana P., Nory P. a Stanislava J., které jsou však v řadě případů v zásadním rozporu s dalšími provedenými důkazy a tyto rozpory nejsou nijak hodnoceny a nejsou z nich činěny žádné závěry.
5. Pokud se týká předchozích podaných odvolání, která jsou založena ve spisu, a obžalovaný na ně v rámci nyní podaného odvolání odkazuje ve smyslu tam uvedených argumentů, lze konstatovat, že jejich základem je poukazování na proběhlou elektronickou komunikaci mezi obžalovaným a svědky, na níž staví své argumenty a nesouhlas s provedeným hodnocením důkazů nalézacím soudem. Obsah těchto odvolání již odvolací soud nepřebíral do nynějšího rozhodnutí s ohledem na jejich předchozí interpretaci. Závěrem žádá o opětovné přezkoumání napadeného rozsudku v intencích všech podaných odvolání, když na základě provedeného dokazování nelze dospět k jednoznačnému závěru o vině obžalovaného jednáním v takové míře a podobě, jak je popisováno v napadeném rozhodnutí, a při respektování zásady *in dubio pro reo* navrhuje, aby byl napadený rozsudek zrušen a bylo rozhodnuto o zproštění obžalovaného obžaloby, případně aby věc byla vrácena soudu prvního stupně k novému rozhodnutí, a zároveň, aby byla přidělena novému senátu.
6. Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhoduje v senátě 44 To o této věci již potřetí. Nejprve se tak stalo usnesením ze dne 13. 10. 2020, č.j. 44 To 346/2020, kterým byl zrušen původní rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 10. 6. 2020, č.j. 7 T 153/2019 a věc obžalovaného Michala V. byla vrácena soudu prvního stupně k novému rozhodnutí. Důvody takového postupu odvolacího soudu jsou uvedeny v odstavcích 6. a 7. citovaného usnesení Městského soudu v Praze a lze je ve stručnosti shrnout tak, že rozsudek nebyl řádně odůvodněn ve smyslu ust. § 125 odst. 1 tr. řádu. Soudu prvního stupně byl dán rovněž závazný pokyn k doplnění dokazování vyžádáním znaleckého posudku z oboru písmoznalectví k ověření pravosti podpisu obžalovaného na směnce, kterou předložil poškozený Ing. Stanislav J.. Obvodní soud pro Prahu 1 doplnil dokazování podle pokynů odvolacího soudu a v hlavním

Shodu s prvopisem potvrzuje Eva Klímová.

líčení konaném dne 14. 4. 2021 vyhlásil nový rozsudek, který je ve výroku o vině a trestu totožný s původním rozsudkem ze dne 10. 6. 2020. Posléze byl tento rozsudek k odvolání obžalovaného opět zrušen usnesením ze dne 22.7.2021, sp.zn. 44 To 203/2021 a věc opět vrácena soudu prvního stupně k novému rozhodnutí. Důvodem k opětovnému zrušení bylo dle odvolacího soudu znovu nedostatečné hodnocení důkazů a odůvodnění rozsudku, který se tak stal nepřezkoumatelným. Následně rozhodl nalézací soud třetím rozsudkem, jímž opět uznal obžalovaného vinným ve všech bodech a uložil shodný trest.

7. Městský soud v Praze jako soud odvolací ve smyslu § 254 odst. 1 tr. řádu přezkoumal zákonnost a odůvodněnost odvoláním napadeného rozsudku obvodního soudu z hlediska vytykánych vad a stejně tak i správnost postupu řízení, které napadenému rozsudku předcházelo a dospěl k závěru, že odvolání obžalovaného je částečně důvodné, ale pouze v otázce trestu, neboť v otázce viny důvodnost odvolání neshledal.
8. Pokud jde o procesní stránku, nebyly zjištěny žádné procesní vady řízení, které by předcházely vynesení napadeného rozsudku a Městský soud v Praze jako soud odvolací nedospěl k závěru, že by zde byl důvod uvedený v § 258 odst. 1 písm. a) tr. řádu pro zrušení rozsudku.
9. Ze spisového materiálu je patrné, že z hlediska ustanovení § 2 odst. 5 tr. řádu nalézací soud provedl prakticky všechny potřebné a reálně dostupné důkazy, které mohly k objasnění skutkového stavu věci přispět a vytvořil si tak patřičný skutkový základ pro svoje rozhodnutí. Ačkoli opakovaně došlo ke zrušení vyhlášených rozsudků, je zřejmé, že okolnosti svědčící proti obžalovanému byly objasňovány se stejnou pečlivostí jako okolnosti svědčící v jeho prospěch a při hodnocení shromážděných důkazů obvodní soud následně postupoval tak, jak mu ukládá ust. § 2 odst. 6 tr. řádu, tedy podle svého vnitřního přesvědčení založeného na odpovědném uvážení všech okolností případu jednotlivě, v jejich souhrnu i ve všech relevantních vzájemných souvislostech a jeho zhodnocení pak vyústilo ve výrok o vině obžalovaného V. žalovaným trestným činem, který považuje odvolací soud za správný. Jestliže nalézací soud v souladu s jednou ze stěžejních zásad trestního řízení, zásadou volného hodnocení důkazů, dospěl k výše uvedenému verdiktu s tím, že provedené důkazy mu k bezpečnému prokázání viny ve smyslu napadeného rozsudku plně postačují, nemohl městský soud do této individuální rozhodovací pravomoci a individuální odpovědnosti obvodního soudu za spravedlivé a zákonné rozhodnutí jakkoliv zasahovat, shledal-li dokazování úplným a zároveň zjistil-li, že při analýze důkazního materiálu bylo postupováno podle shora citovaného procesního ustanovení. Hodnocení důkazů výlučně spadá do domény toho soudu, před kterým jsou důkazy prováděny, tj. soudu prvního stupně a odvolací soud, jak plyne z ustanovení § 263 odst. 7 tr. řádu, je tímto hodnocením vázán, pokud rozbor důkazů je proveden v souladu s ust. § 2 odst. 6 tr. řádu, k čemuž dle odvolacího soudu tímto posledním rozsudkem došlo.
10. Nalézací soud se v rámci odůvodnění svého rozsudku s obsahem provedených důkazů řádně vypořádal, jeho závěry jsou logické a mají oporu v provedeném dokazování. Odvolací soud plně akceptuje, že prvostupňový soud o trestné činnosti obžalovaného žádné pochybnosti nemá, když bezpečný základ pro svá skutková zjištění a pro závěr o vině stran zmíněného jednání získal po racionálním logickém zhodnocení před ním provedených důkazů, zejména výpovědi poškozených, jakož i listinných důkazů, které spolu vzájemně korespondují a dle odvolacího

Shodu s prvopisem potvrzuje Eva Klímová.

soudu tvoří ucelený řetězec důkazů, které bez důvodných pochybností prokazují vinu obžalovaného. Odvolací soud se s logickým odůvodněním napadeného rozhodnutí ztotožňuje.

11. Pokud se týká odvolání obžalovaného a jeho námitek v otázce viny, tak s nimi se odvolací soud nemohl ztotožnit a považuje je za nedůvodné a neodpovídající skutkovým zjištěním, byť si je vědom, že obžalovaný má právo hájit se způsobem, jaký uzná za vhodný. Předně je třeba konstatovat, že provedeným dokazováním bylo prokázáno, že obžalovaný podvodně získal od poškozeného P. částku 2.000.000 Kč, tedy jednání pod bodem 1) napadeného rozsudku je zcela evidentně podvodné. Je nutné zdůraznit, že není až tak podstatné, zda prvotní impulz k setkání poškozeného P. a obžalovaného vzešel od obžalovaného či svědkyně P. – dcery poškozeného P.. Podstatné je, že obžalovaný pod naprosto smyšlenou legendou o svém podnikání vzbudil v Noře P. zdání, že je schopný a movitý obchodník. Při následném setkání pak obžalovaný uvedené vzbudil i v poškozeném P., který posléze přistoupil na možnost zhodnocení vlastních finančních prostředků a obžalovanému předal částku 2.000.000 Kč, byť pro soud nepochopitelně v hotovosti. Pro naplnění podvodného úmyslu je pak nepodstatné, zda obdrženou částku obžalovaný předal další osobě, když zásadní je jeho prvotní jednání a nekalé úmysly vůči poškozenému. Ostatně jak poškozený P., tak jeho dcera o žádné další osobě, která se má na investici podílet nevěděli. Na takovém závěru, jemuž není důvod nevěřit, nemění nic ani obsah doložené elektronické komunikace, z níž mimo jiné plyne sdělení adresované poškozenému P., že peníze byly předány. Není totiž patrné, komu předány být měly, zda další osobě či nějaké investiční společnosti apod. Jak shora konstatováno, podstatný a stěžejní je počátek jednání obžalovaného, které bylo prokazatelně podvodné ve snaze vzbudit v poškozeném, potažmo i jeho dceři, která se i dle poškozeného P. ukázala být velmi důvěřivou až naivní, zdání vysoké a úspěšné schopnosti investovat značné částky s velkým ziskem, byť ve skutečnosti žádným obchodníkem se zbraněmi obžalovaný nebyl a celé to bylo fabulace.
12. Jestliže se základem v podstatě všech námitek obžalovaného stal obsah jím dokládané elektronické komunikace, nutno prvotně konstatovat, že se jedná o neúplnou komunikaci mezi více osobami, z níž si nelze utvořit ucelený obraz o celém jejím obsahu. Pokud je především poukazováno, ve spojení s jednáním pod bodem 2) napadeného rozsudku, na komunikaci poškozeného P. ohledně údajné nabídky 600.000 Kč k další investici, tak lze konstatovat, že je to věta toliko vytržená z kontextu, neboť není zřejmé, co vše této části komunikace předcházelo, když poškozený uvádí informace odlišné, doplněné tím, že tuto komunikaci nemá ani k dispozici, jelikož byl obžalovaným nucen a zjevně i přesvědčen, aby veškerou vzájemnou komunikaci smazal, a to s odkazem na údajně hrozící nebezpečí. Ačkoli pouze z této části by bylo možné dovodit jakousi nabídku finanční částky ze strany poškozeného P. směrem k obžalovanému, nelze bez dalšího tvrdit, že se nemůže jednat o podvodné vylákání takové částky obžalovaným, neboť právě obsah zmíněné komunikace má hovořit o opaku. Předně je nutno uvést, že jednání pod bodem 2) bylo v podstatě následkem a pokračováním vzniklého omylu poškozeného způsobeného přesvědčivým a zároveň lživým jednáním a projevem obžalovaného pod bodem 1). Potud lze souhlasit i se závěrem nalézacího soudu. Jak výše naznačeno, nelze ale mít za prokázané, že bez dalšího poškozený P. částku 600.000 Kč v podstatě obžalovanému vnutil k další investici, když není jasné, o čem všem zmíněná komunikace byla. S čím nelze souhlasit je tvrzení nalézacího soudu ohledně užití této částky na dovolenou v Mexiku, jelikož takový závěr odporuje časovému zařazení jednotlivých událostí.

Shodu s prvopisem potvrzuje Eva Klímová.

Na druhou stranu je patrné, že minimálně finanční částka získaná od dalšího poškozeného – Ing. Stanislava J., k tomuto požitku obžalovaného byla využita. Pokud se týká bodu 2) napadeného rozsudku, ani zde odvolací soude neshledal rozpor mezi učiněnými skutkovými závěry a opatřeními a provedenými důkazy.

13. Obdobné závěry lze učinit i ve vztahu k bodu 3), když ani zde nejsou shledány žádné rozpory a pochybnosti o jednání obžalovaného a nalézací soud své závěry přesvědčivě odůvodnil, a ani odvolací soud nevidí objektivní důvod nevěřit poškozenému P. ohledně účelu zaslání částky 22.000 Kč na účet Zuzany M., jelikož uvedené zapadá do celkového obrazu jednání obžalovaného a jeho smyšlených tvrzení. Posledním bodem napadeného rozsudku je jednání vůči poškozenému Stanislavu J., které opět i dle odvolacího soudu naplňuje všechny znaky žalovaného trestného činu podvodu, tedy jeho dílčího útoku. Odvolací soud neshledává žádný rozpor ve skutkových závěrech ani při znalosti doložené komunikace mezi svědkyní Norou P. a obžalovaným stran bytu v xxx xxx, neboť i když se i zde jedná pouze o částečnou komunikaci, z dalších zjištěných skutečností je nepochybné, že obžalovaný s prodejem bytu v této lokalitě pro poškozeného J. a svědkyni P. „pracoval“. Jestliže to dle tvrzení obžalovaného a jím předložené částečné komunikace byla svědkyně P., kdo první zmínil byt v této lokalitě, neznamená to, že se obžalovaný nechopil příležitosti. Dle odvolacího soudu tomu bylo právě naopak a dokládá to i následná emailová komunikace založená svědkyní P. z února 2018. I když to pravděpodobně byla svědkyně, kdo zmínil zájem o některý z bytů v xxx xxx, byl to prokazatelně obžalovaný, kdo jak poškozeného J., tak i svědkyni P. utvrdil ve své schopnosti získat pro ně některý z bytů s výraznou, byť nepochopitelnou slevou. O uvedeném svědčí nejen výpovědi těchto zainteresovaných osob, ale i zmíněný obsah komunikace. Obžalovaný si byl vědom touhy svědkyně P. po získání bytu v Brně či jeho blízkosti, jelikož mu to sama sdělila. Pro uznání viny obžalovaného i tímto jednáním pak není rozhodující, jaký byl přesný účel předání částky 800.000 ze strany poškozeného J. obžalovanému, když svědkyně P. úplně detaily znát nemusela. V této souvislosti odvolací soud odmítá konstrukci obžalovaného stran zmíněné směnky a účasti svědkyně Alžběty B. na údajném předání další směnky poškozenému J., když je naopak přesvědčen o následné účelové manipulaci obžalovaného s druhou směnkou. K takovému závěru vede odvolací soud mimo jiné obsah vypracovaného znaleckého posudku ohledně podpisu obžalovaného, ale také zjištění, že poškozený J. předal, resp. předložil zmíněnou směnku, jež byla v jeho držení, v listopadu 2018 policejnímu orgánu, kdežto vztah obžalovaného a svědkyně B. měl trvat do června 2019, tedy obhajobu obžalovaného v tom směru, že zmíněná směnka je od svědkyně B., která ji měla obžalovanému odcizit z bločku, kde byly předvyplněné směnky, považuje za absurdní a účelovou. Odvolací soud navíc neshledal žádný důvod považovat výpověď poškozeného J. za nevěrohodnou, neboť jeho prvotním zájmem bylo získat zpět částku 800.000 Kč, a pokud by tomu tak bylo, není pochyb o tom, že by ani trestní oznámení nepodával. Tvrzení obžalovaného, že poškozenému částku vrátil a získal od něho zpět směnku, kterou nyní disponuje, považuje odvolací soud opět za účelové a takové tvrzení není ničím doloženo (např. výpis z účtu). Nic na tom nemůže změnit ani obsah komunikace se svědkyní P., na kterou obžalovaný upozorňuje v tom směru, že o návratu peněz poškozenému J. v ní není žádná zmínka. Obžalovaný především nepředložil komunikaci s poškozeným, která by snad dokládala jeho tvrzení. Poškozený veškerá sdělení o vrácení částky popřel s tím, že o vrácení peněz hojně komunikovali, ale obsah komunikace nemá k dispozici, když rovněž zmínil, že většinu smazal obžalovaný, něco i on.

Shodu s prvopisem potvrzuje Eva Klímová.

14.S ohledem na shora uvedené je odvolací soud přesvědčen o správnosti závěrů učiněných nalézacím soudem, které považuje za odpovídající zjištěným a provedeným důkazům, jež tvoří ucelený řetězec a neshledal naopak žádné důvodné pochybnosti, které by vedly, resp. musely vést k aplikaci zásady in dubio pro reo a zproštění obžaloby obžalovaného. Co se týká odůvodnění napadeného rozsudku, odvolací soud neshledal, že by bylo zmatečné a nepřezkoumatelné, byť lehké nepřesnosti (viz např. časové souvislosti shora uvedené, ohledně dovolené obžalovaného a získání částky 600.000 Kč od poškozeného P.) je možné dohledat. Odůvodnění rozsudku proto považuje odvolací soud za dostatečné a vyhovující zákonným požadavkům. Jednání obžalovaného proto bylo nalézacím soudem správně právně kvalifikováno jako zločin podvodu podle § 209 odst.1, odst.4 písm.d) tr.zákoníku.

15.Odvolací soud následně v důsledku podaného odvolání přezkoumal i uložený trest a v tomto směru se s nalézacím soudem plně neztotožnil a dospěl k závěru, že výrok o trestu, tak jak byl nalézacím soudem učiněn, vykazuje rysy nepřiměřenosti vzhledem k osobě obžalovaného a době, která od žalovaného jednání uplynula. Odvolací soud se ztotožnil s druhem a výší uloženého trestu, když je nezbytné vzít především v úvahu dosavadní trestní bezúhonnost obžalovaného, a tedy lze na něho prozatím působit trestem ryze výchovným bez jeho přímého výkonu. Jednání obžalovaného sice vykazuje s ohledem na způsobenou škodu znaky vysoké škodlivosti, avšak odvolací soud se nedomnívá, že maximální délka zkušební doby, která byla obžalovanému vyměřena a to včetně vyslovení dohledu probačního úředníka a pravidelného dokládání zdroje příjmů je potřebné k zajištění účinku trestu na obžalovaného a jeho nápravy. Dle názoru odvolacího soudu je třeba vzít i v úvahu dobu, která od jednání obžalovaného uplynula, jakož i dosavadní bezúhonnost obžalovaného, byť promyšlenost jednání obžalovaného s jakou trestný čin spáchal jeho společenskou škodlivost a závažnost nikterak nesnižuje a je tomu spíše naopak. Odvolací soud dospěl k závěru, že není nezbytné chování obžalovaného kontrolovat prostřednictvím probačního dohledu a postačí uložení delší zkušební doby bez dalších omezení, neboť povinnost uhradit způsobenou škodu vyplývá ze samotného adhezního výroku dle § 228 odst.1 tr.řádu, který zůstal beze změny. Obžalovanému je tak dána možnost, aby své závadné jednání během zkušební doby napravil a prokázal, že se poučil a není třeba na něho působit přísnějším trestem. V případě, že by obžalovaný nečinil žádné kroky k úhradě způsobené škody (nikoli však dalším nezákonným jednáním) a v rámci zkušební doby se dopustil jakéhokoli porušení zákona, zavedl by tím důvod k rozhodnutí nalézacího soudu k rozhodnutí o nařízení výkonu trestu, tedy k přeměně podmíněného trestu na trest nepodmíněný. Ve shora uvedeném směru proto odvolací soud výrok o uloženém trestu změnil a uložil trest nový.

16.Vzhledem ke všem shora uvedeným skutečnostem proto Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozsudku, když napadený rozsudek zrušil toliko podle § 258 odst. 1 písm. e), odst.2 tr. řádu ve výroku o trestu a podle § 259 odst. 3 tr. řádu rozhodl znovu a uložil nový trest. Jinak zůstal napadený rozsudek nezměněn, neboť s výrokem o vině a náhradě škody se odvolací soud plně ztotožnil se soudem nalézacím.

Poučení:

Shodu s prvopisem potvrzuje Eva Klímová.

Proti tomuto rozsudku nelze podat odvolání, lze však proti němu podat ve lhůtě dvou měsíců od jeho doručení dovolání prostřednictvím soudu, který ve věci rozhodoval v prvním stupni (§ 256e tr.ř.). O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud České republiky (§ 265c tr.ř.). Právo podat dovolání přísluší nejvyššímu státnímu zástupci, na návrh krajského nebo vrchního státního zástupce a nebo i bez takového návrhu pro nesprávnost kteréhokoliv výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i v neprospěch obviněného, a dále obviněnému pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká (§ 265d odst. 1 tr.ř.). Obviněný tak může učinit pouze prostřednictvím obhájce (§ 265d odst. 2 tr.ř.). Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno. V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 3 tr.ř.) být uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů dovolatel napadá a čeho se domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) – l) tr.ř. nebo § 265b odst. 2 tr.ř., o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Praha 23.března 2022

JUDr. Petra Benešová v.r.

předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Eva Klímová.